

licitū est. auscultat. & prandere diutius non tardat. si tam ab infirmario
licentiā acceperat. At si pro aliquo morbi remedio tale quid sumere
necesse habuerit. tē probac re. nō si infirū fuerit nō expectabit

AD HORAM competentē infirmari? *luc de infirmario siue infirmos. . Luc.*
pergit ad coquā officium. ut coquū faciat quē paranda sūt preparare
Ad horā refectonis infirmi statim ad lauatoriu qd ē in claustro eorū ducentes.
manū abluunt. & q̄ uolunt in corte quē in catena ibide uigē pendet. cultros
accipiunt. siq̄ singlī ad mensas singulas accedunt. Siqui sūt qui carnib; uescunt
ab aliis separati cōsidere p̄cipiuntur. Nā ne ppter diuersas infirmitates
ab inuicem grauent. in diuersis domib; sub uno edificio coherentib;
sequestrati cōmorantur. Una autē dom; adhuc singulartē ē deputata. ut sa-
mulī q̄ infirmī obsecunt. in ea dormiant. comedant. scutellas abluant. aquā
qua defuncti lauant. calefaciant. fr̄s coctiones faciant. Etia ē ibi quidam
locus in medio patens s̄ undiq; circūtect. in q̄ solent fr̄s sanguinē minuere.
cocturas suas uidere atq; ligare. ut q̄b; op̄ ē tibias infirmantes aqua frigida
lauare & unguere. fercula q̄ infirmis apponenda sūt. tā his q̄ carnis refecti-
onē habent q̄ ea carent ipse infirmari cū adiutorib; suis apportat & apponit.
famuli q̄q; similiter apportant. s̄ n̄ apponunt. Cū huiusmodi appositio incipit.
t̄ ipsis infirmis. t̄ infirmario Benedicite. p̄nunciante. benedictio sup̄ cibū
agit. Qui lectionē ante cibū inceperat. ipse eā p̄ cibū finit. In quolibet. xii.
lectionū festo de ipso festo aliqd̄ ibi legitur. Qd̄ si aliq̄s forte int̄ benedi-
cendū defuerit & postea supuenerit. quē cū aliis diceret. aliquo adiuuan-
te. ipse etiā sed sup̄ssius implebit. Nullus eorū in sola cuculla & pellicio
ad manducandū sedere. nec in lecto quicquā loqui p̄sumit. coexcepto.
qui tanta infirmitate grauat. ut propter hanc etiā in lecto sedendo co-
medere cogat. Nulli eorū de cibo t̄ potu famulo alicui quicq; impendere
licet. Int̄ comedendū si generale t̄ pulm̄tū dat. benedictione n̄ priuat
Siqui carne reficientes a carne abstinent. eundē modū benedicendi
obseruant. Quandoq; fr̄s in refectorio generaliter pietantiā habet.
infirmi quoq; eadē non carent. Si interī dū ad mensam sederint. breuī
alieni defuncti affertur. & tabula ad conuocandos fr̄s p̄cutitur. inde
inde non surgunt. sed postea idem officiū cū trib; lectionib; pagunt.
Nullus eorū debet surgere de mensa. nisi p̄ sūma necessitate. nec map-
pulā suā plicare. quādiu ibi q̄libet etiā minimus comederit. finita refec-
tione. siqui adeo infirmi non sunt. surgentes versū incipiunt. quē tamen si-
nto psalmo ad glām residendo finiunt. sed ante & ret̄ non faciunt. Qd̄
comedentib; superit. si ē huius quantitatē. infirmari seruandū reponit.
Habet armariolū. in quo talia recondit. & candelas & poma. raroq; aut
nūquam defuerit in eo. piper. cynamomū. gingibrum. alieq; radices
quē sunt salubres. ut sit semper in p̄optu qd̄ ualeat infirmo. fortassis

caritate bibi. Nullus tam eorum quicquam ibi de cibo et potu gustat
nisi et illic dormiat. Unde ex illis ad hoc est maxime deputatus ut la-
uet pannos ad cocturas fratrum necessarios. Secum faciat et aquam cale-
faciat qua scutellas se lavandis. Cui omnino indictum est ut de cibo
et potu infirmorum quicquam tangere presumat. De eo qui hoc est de vigi-
lia.

Lv.

Fratres qui noctu in dormitorio laxi orantur ut de eo qui est valde
tali infirmitate preoccupatur ut absque fructu in quietudine usque ad
nocturnos pervenire non possit. Affili inuicem sibi dormientibus
licentia ad portum acquisita sine mora ad domum infirmorum ducitur.
si uero mediocri infirmitate laborat ut nocturnos expectare
ualeat mox ut tres orationes finitas esse nouerit infirmitate
sua portum innotescit. Statimque illi iussu per fratrem aliquem ad infirma-
riam ducitur. Idemque de ueniente custodie traditio. Si taliter infirmus
per custodem acquisita licentia agitur. Qui autem cepit ita infirmari ut
euentum tenere non possit portum infirmitate patefacit. Et si placet
in capto ueniam petit et monstrat quod infirmus sit et si talis est
infirmitas patet. Porro et sua sponte tabalio monitus statim ad infir-
mariam ire eum iubet. Sin autem foris chorum esse ut puoto suo possit
sedere et cellerari curat ut in refectorio non absque pietantia eum
dimittat. Cum ita biduum et triduum transierit. Simel non habuerit
iterum per eandem causam ueniam petit et ad infirmariam ire iubetur.
Quod si etiam eodem die infirmitas eius intantum excreuerit domum in-
firmorum in qua refectione carnis carentes cohabitant iussu portum
aliquem secum eunte ac demonstrante mittitur. Nam quicumque homo cuilibet
ordine plenam regem uidetur hoc expedire. Quelibet egrotan-
tem ad infirmariam facit ire. Similis quoque ordo seruatur in eo qui infra
matutinos per infirmitatem de choro exiit. Et etiam eadem necessita-
te coactus chorum non intrauit. Propterea in crastino capto ueniam
petit requiritque a portu utrum melius habeat. Si respondet etiam domine
iubetur sessum ire. Si autem dixerit non iubetur extra chorum aliquandiu
esse. Sed est sciendum si infra capitulum ad infirmariam quod ire iubetur
quod ad sedem suam si reuertetur. Quisque idem capitulum finiat. nisi a portu
audiat quod ad presens illuc ire debeat. Tunc facto ad sessionem suam ante
et retro. nemine ducente non sit inuenis in custodia postquam que
sequitur infirmari discedet. Et si necesse habuerit in lecto si que
ibi uacante inuenit se interim collocabit. Nam nullus in lecto
alterius non illo permittente et ad momentum se debet collocare.